

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis
Maximi**

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. III. Affectus Tertius. Genius Augustini Christi doloribus petit præ Amore
commori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

§. III.

AFFECTUS TERTIUS.

Genius Augustini Christi doloribus pe-
tit præ Ainore commori.

Golgotha! præruptis asperrima Golgotha sa-
xis,

Tot mihi sunt planctus, quot tibi tesqua jacent!

Currite perq; sinus, per & ora, genasq; querelæ,

Volvere præcipiti lacryma missa vado.

Te video, quis crudeli te murice pinxit?

Qui prius antèbas, candide Christe, nives.

Quis rubor in vultu niveum tibi læsit honorem!

Quis tulit è tenero tempore lactis opes?

Golgotha, Golgotha, materies nova lamentorū,

Prò! quanto laceras nobile vepre caput?

Credideram nostram tibi Pignus nobile vitam;

Verùm nostra tuis vita perempta jugis.

Quis juga sic Stygio vos barbarus ore tyrannus

Impiat, & vestros inquinat hoste lares?

O juga! prærupto quæ tangitis astra theatro,

Credebam in vestro est vertice tuta quies.

Cynthia amat montes, & amant hominesq; Diq;

Montes res Superis deliciosa fuit.

G

Dis

Dis nihil in montes Circaëque pabula possunt
 Et nihil Aleto Tisiphoneque potest.
 Phœbus amat Pindū, sua Mænala Cynthia ste-
 Præfert, Idæum Cypria culmen amat,
 Trinacris Ætna placet Cereri volucerq; Chim-
 Bellerophon, Clarium laudat Apollo nem-
 Ter tria Parnassi sua culmina Numina calcant
 Vatis illa suis culmina grata lares.
 Jupiter aërium requiem sibi figit Olympum,
 Cùm triplici pavidas terruit igne domos.
 Nescio, quæ Charites, quæ gaudia montibus in-
 Montibus Hyblææ mellificatis apes.
 Dives ab Eoi dum surgit Memnonis auro,
 Primus Olympe tuum Sol notat igne iugum
 Purior, & nullis temeratus nubibus, aër,
 Quæ montis superat culmina, flare solet.
 Deliciosa Dijs, & res gratissima mons est,
 Numina amant mōtes, culmina mundū am-
 At mihi, qui reliquis lætæ dedit otia pacis,
 Mons solet extremo corda ferire rubo.
 Nulla quies montes inter, collesque dolori,
 Quæ magê præruptus, mons magis aptus est
 Monte super Galatea suum dolet Acida cæsu
 Monte super grandi vulnus Adonis habes.
 Argus in Æmonios agitaverat Isida colles;
 Et tua nata, Ceres, culmine rapta fuit.

Mōt

Monte super gelidos posuit Tyrinthius artus,
 Monte super validus pertulit astra Gigas.
 O mons feralis ! mons scena novissima planctus!
 Nulla fides monti, gaudia nulla jugis.
 Tu mihi lethali vitam velamine condis,
 Et mille exacuis per mea fata rubos.
 Te super exanimes profuso sanguine vultus,
 Pandit & arentes morte jubente genas.
 Pandit purpurea, at jã jã propè mortua planctu
 Labra Deus, nostræ labra parata siti.
 Ille quidem tenero restagnat fonte cruoris,
 Perque genas mittit flumina, perque sinus.
 Multa tulit Solyriæ, quæ Lydo pegmata surgunt,
 Inter & hortorum gaudia, multa tulit.
 Nec renovò veteres tristissima vulnera clades,
 Vulnera magna dolor, dum renovatur, habet.
 Attamè, heu meminì quæ tollis Golgotha rupes,
 Vita mea extremis cladibus occubuit.
 Occubuit mea vita ! diem quid Cynthia ducis ?
 Et vertis roseas picta per astra rotas ?
 Dum mea vita cadit, tumulum signate cadenti,
 Meque unà, precor hoc, contumulate juga.
 Quid tumulū in clamo ? tumulū crux alma para-
 Antea crux vitæ lectule grate meæ ! (bit :
 Te super occubuit dissentus corpore Christus,
 Te super immoriar, corda dolore ruant.